

ubruggbart. Det Modsatte skal idetmindste først bevises, og et saadant løst Udsgende er ikke noget Beviis.

L. Scholer: Beviset ligger soleklart i, hvad jeg har sagt; thi det er ikke Noget, der er slet hemmeligt. Det er vist og factist, at her er slet ikke Tale om, at det skulde være ubrugbare Munderingsgjenstande, der ere blevne solgte; men der er her kun Tale om, at saagodtsom aldeles nye Munderingsstykker ere blevne solgte, og det er bitterligt, at saadanne ere solgte i tusindvis i dette Efteraar.

Krigsministeren: Ja, den ærede Rigsdagsmand er vel saa god nærmere at bevise, hvad han siger. Saadanne løst hentastede Utringer ere virkelig ikke noget Beviis.

L. Scholer: Jeg kan bevise det aldeles bestemt, idet jeg af disse Klædningsstykker kan vise den ærede Minister en saadan Kappe, der er saagodtsom ny, og som er bleven solgt her ved Auction for 9 Mk.

Rosenørn: Jeg haaber, at den ærede Krigsminister af denne Discussion, der iøvrigt kun forekommer mig lidet hyggelig, vil komme til den Overbeviisning, hvor uheldigt det er, at Krigsbestyrelsen selv er Klædefabrikant. Det kan ikke være andet, end at under disse idelige Eratter om, hvormegent der skal bevilges til Klæde, vil Krigsbestyrelsen finde sig i en uheldig Stilling derved, at en Fabrikation, paa hvilken den sætter megen Priis, ikke kan bestaae, uden at der gjøres Krav, som søges begrundede ved, at de skulle være nødvendige for Armeen. Dette er ogsaa for os høist uheldigt, eftersom det, naar vi nægte Krigsbestyrelsens Krav, faaer Udseende af, at vi ikke ville bevilge, hvad der anses fornødent til Armeen og Landets Forsvar, medens det dog er vanskeligt for os at undertrykke den Tanke, at disse Krav væsentligt gjøres for at holde den bestaaende Fabrikation i Drift. Naar Budget-

tet for Usserød Fabrik, som først er blevet meddeelt Finantsudvalget for ganske kort siden, maatte blive trykt, troer jeg, at det vil fremgaae, at den hele Fabrikation for næste Finantsaar er baseret paa de nye Terminlister, paa et nyt Cavalleriregiment og paa det forøgede Antal af Mandskab, og at det saaledes er klart, at Fabrikationen ikke kan holdes i Drift, hvis ikke disse Krav gjøres. Dette maa ogsaa gjøre det Indtryk, at Krigsministeren ikke er fremkommen med disse Krav for Armeens Skyld, men for at holde Fabrikationen i Gang. Hvad enten dette nu er begrundet eller ikke, er det en saa uheldig Stilling for begge Parter, at jeg haaber, at Krigsbestyrelsen vil gjøre alt for at blive fri for at være Fabrikant. Jeg gaaer ikke ind paa, hvorvidt Klædet er godt; det drager jeg ikke i Tvivl. Jeg gaaer heller ikke ind paa, hvorvidt Klædet kan have for en billigere Priis; det er jo noget, som kan være tvivlsomt. Men det er et høist unaturligt og uheldigt Forhold, at Krigsbestyrelsen, for at holde Fabrikationen i Drift, skal komme med disse Krav. Naar man hører, at Rigsdagen ikke vil bevilge den forlangte Sum til et Dragonregiment, saa heder det strax, at vi ikke ville give Penge til en Hærsdeling, der dog er nødvendig for at forsvare Landet, medens dog i Virkeligheden den Sum, hvormed der spørges, ikke er bestemt til at skaffe Dragoner, men til at skaffe Klæde. Saaledes vil hele Stillingen faae et urigtigt Udseende ved denne Bestræbelse for at skaffe Klæde, som skal fabrikeres i Usserød Fabrik. Stod derimod Krigsbestyrelsen saaledes, at den kunde sige: „vi have ingen anden Interesse for Die end at skaffe det virkelig Fornødne til Armeen, vi have ingen Fabrik og det kan i saa Henseende være ligegyldigt, om Summen bevilges eller ikke,“ da var Stillingen meget heldigere.